

NOVADNIEKS

SĒSTDIEN,
1991. gada 12. janvārī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 4 (6163)
Maksā 10 kap.

RAJONA PANORĀMA

□ LTP Preiļu nodaļas koordinācijas centrā (Preiļos, Turgus laukumā 1) šīs dienās var iegriezties ikviens rajona iedzīvotājs, jo tur, ietaupot neskaitāmus individuālos gājienus uz banku, notiek līdzekļu vākšana Preses nama darbinieku un žurnālistu materiālam atbalstam. Koordinācijas centrā dežūras notiek līdz plkst. 19.00.

□ Notikusi rajona TIN padomes sēde. Tajā tika skatīti uz izglītības nodaļas darbinieku amatu ieņemšanu izsludinātā konkursa rezultāti.

□ Diemžēl darbam tika apstiprināts tikai viens cilvēks — vadošais speciālists celtniecības un remontu jautājumos. Sai amatā turpmāk strādās Antons Andžāns.

□ Neviena no trim izvirzītajām kandidatūrām netika apstiprināta par koordinācijas centra vadītāju. Tādēļ uz šo amatu un uz pirmsskolas bērnu iestāžu inspektora amatu konkurss turpinās vēl šomēnes. Taču jau 1. februārī izglītības nodaļai jā-sāk darbs jaunajā sastāvā.

□ Republikā kopš janvāra sākuma neiznāk avīzes, bet Preses nama un tipogrāfijas darbinieki palikuši bez darba. Lai atbalstītu viņu prasības, izveidots fonds «Solidaritāle». 3, 5 tūkstošus rubļu tajā pārskaitījusi Līvānu eksperimentālā bioloģiskā rūpnīca.

□ Laikraksta «Novadnieks» redakcija Preses nama žurnālistu fondā pārskaitīja 500 rubļus.

□ Notika Latvijas Demokrātiskās darba partijas Preiļu rajona komitejas valdes paplašinātā sēde. To atklāja un vadīja valdes sekretāre A. Pastore.

□ Sēdē LDDP rajona komitejas valdes locekļi izteica savu attieksmi pret pašreizējiem politiskajiem notikumiem republikā un rajonā, šajā sakarībā pieņēma paziņojumu. Nolemts sasaukt LDDP rajona komitejas plēnumu, kurā izvērtēs politisko situāciju republikā un rajonā, lems no tās izrietošos partijas turpmākos uzdevumus.

□ Ziemsvētku un Jaungada svinēšana Aizkalnē beidzās ar pagasta deputātu un vietējo organizāciju vadītāju balli.

□ Pirmo reizi muzicēja pašu kapela Jāņa Krumpāna vadībā. Par jautru noskaņojumu gādāja «dzīva» Kaza un neizpalika arī horoskopi.

□ Līdz janvāra beigām Preiļu grāmatu namā ir aplūkojama Rēzeknes mākslinieka Pētera Prikulja Ziemassvētku rotājumu izstāde.

□ Pareizticīgo un vecticībnieku Ziemassvētku svinēšana Preiļos beidzās ar Dienvidlatgales mūzikas biedrības kamerkora koncertu. Daugavpīlieši dziedāja krievu garīgās dziesmas.

Ziemas mēneši
Preiļu 24. ceļu re-
montu un būvniecī-
bas pārvaldes laudim
ir nemiera un rūpju
laiks. Sevišķi — ja
uz ceļiem parādās
apledojumus, kā tas
jau ne reizi bijis šo-
ziem, vai arī — ja
uznāk pamatīgs pu-
tenis un mašīnas ne-
tiek cauri sniega kal-
niem. Ceļu darbinie-
ki šajā laikā bieži
tiek pelti, bet reti
kurš zina, cik maz
tehnikas ir pārvaldes
ricībā, cik tā noveco-
jusi. Par to, lai tā to-
mēr darbotos, gādā
arī gāzes un elektro-
metinātājs Jevgeņijs
Leonovs (attēlā).
Amatu viņš iemācījās
dienesta laikā armijā
un par metinātāju
strādā nu jau septiņ-
ņus gadus (iegūta
piektā kategorija).
J. Silicka foto

Rīkojums atcelts!

Pēdējo dienu notikumi republikā satrauc daudzus prātus un sirdis.

PSRS Brunotie Spēki pašlaik ignorē ne tikai Latvijas Republikā pieņemtos likumus, bet arī PSRS Konstitūciju. PSRS Konstitūcija neparedz jauniešu piespiedu mobilizāciju Padomju Armijā.

Pašlaik visus jauniešus, kuri ir sasnieguši iesaukšanas vecumu, var iedalīt četrās grupās:

□ jaunieši, kas pilda Latvijas PSR likumu «Par alternatīvo (darba) dienestu»;

□ jaunieši, kas pilda dienestu PSRS Brunotajos Spēkos;

□ jaunieši, kas ir dezertējuši no PSRS Brunotajiem Spēkiem;

□ jaunieši, kas nepilda ne alternatīvo (darba) dienestu, ne arī dienestu PSRS Brunotajos

Spēkos, izvairās no abiem dienestiem.

Mūsu galvenais uzdevums ir pasargāt jauniešus, kas godprātīgi pilda alternatīvo (darba) dienestu, no piespiedu mobilizācijas. Tāpēc Latvijas Republikas Augstākā Padome visiem šiem jauniešiem, sākot ar šī gada 8. janvāri, ir piešķirusi bezalgas atvaļinājumu.

Rajona kara komisariāts pašlaik aicina alternatīvajā (darba) dienestā iesauktos jauniešus ierasties kara komisariātā uz pārrunām. Rajona alternatīvā (darba) dienesta nodaļai ar šo uzaiicinājumu nav nekāda sakara. Ja puiši nav pārdomājuši un, neskatoties ne uz ko, grib palikt alternatīvajā (darba) dienestā, tad uz pārrunām kara komisariātā viņiem nav jāierodas, gluži ot-

rādi — jāizvairās no piespiedu mobilizācijas. Ja kāds no jauniešiem tomēr ir mainījis savu lēmumu un grib iet dienēt PSRS Brunotajos Spēkos, tad par to viņam rakstiski ir jāpaziņo rajona alternatīvā (darba) dienesta lietu komisijai un jāierodas kara komisariātā pēc pavēstes.

Laikrakstā «Novadnieks» ceturtdienas, 10. janvāra numurā tika publicēts rajona izpildkomitejas 1991. gada 3. janvāra rīkojums Nr. 6 «Par 1974. gadā dzimušo jauniešu medicīnisko izmeklēšanu un nēmšanu uzskaitē iesaukšanai dienestā». Sakarā ar jauniešu piespiedu mobilizāciju PSRS armijā, rajons TDP prezidijs 9. janvārī šī rīkojuma izpildi ir apturējis uz nenoteiktu laiku.

A. STAUZS,
rajona izpildkomitejas alternatīvā (darba) dienesta nodaļas vadītājs

LDDP Preiļu rajona komitejas valdes paziņojums

Sajās dienās visas pasaules sabiedrības uzmanība pievērsta notikumiem Latvijā, Preses namam Rīgā, kur žurnālistu un tipogrāfijas darbinieku vietā «saimnieko» vīri plankumainzaļos tērpos ar saīsinātu Kalašņikova automātu plečā, bet LKP līderi, sēdēdami ērtos krēslos, armijas aizsargāti, prlecājas par to, ka politiskā situācija republikā saasinās. Sodien nav saprotams tik skaisti izsludinātais komunistiskās partijas mērķis — darba cilvēka interešu aizstāvēšana.

LKP CK līderus viņu darbībā pavada mistiski sapņi, viņi līdz šim brīdīm nav aptvēruši, ka automātu stobri un «melns beretes» nevar dot ledvesmu žurnālistiem viņu radošajā darbā. Tani pašā laikā lasītāji visā Latvijā gaida savus informācijas nesējus — laikrakstus un žurnālus.

LKP būtu istais laiks atcerēties, ka ar varu mīļš nekļūst, un varu ar leročiem sagrābt nevar — var iznīcināt cilvēkus, jā to

var, bet ieprogrammēto paaudžu paaudzēs par savu Tēviju, tautas izdzīvošanu, aizstāvēšanu, lepnumu par tās dabas skaistumu — neiznīcināt.

Mēs klusējam vairākus gadu desmitus, aizmīrdami savu valodu, kultūru, tradīcijas, sevī pastāvēšanu. Un tagad LKP ar «melno berešu» palīdzību atkal grib mums atņemt tikko uzplaukušo Latvijas nācīgas pastāvēšanas cerību.

Mēs prasām visus jautājumus risināt bez durkļu un automātu palīdzības, zem mierīgām Latvijas debesīm, cilvēciski, saprātīgi, bez PSRS Brunoto Spēku iejaukšanās republikas iekšējās lietās.

Preses nama žurnālistiem ir jābūt tā istajiem saimniekiem, gaismas nesējiem savai tautai, savai Tēvijai!

Latvijas Demokrātiskās darba partijas Preiļu rajona organizācijas biedri un tās plekritēji šīs grūto pārbaudījumu dienās ir kopā ar jums, Latvijas Preses nama darbinieki!

Rit — uz Vislatvijas manifestāciju

Visi republikas iedzīvotāji, kas atbalsta Latvijas Republikas parlamentu un valdību, kas patiešām vēlas, lai Latvija kļūtu brīva un demokrātiska valsts, tiek aicināti uz

VISLATVIJAS
MANIFESTĀCIJU,
kas notiks rīt, 13. janvārī, plkst. 14.00 Rīgā, Daugavas krastmalā.

Aizmīrsīsim beidzot savstarpējās nesaskaņas, atļiksīm pie mūsu savas ikdienas rūpes, bet

atcerēsīmes tikai pašu galveno — tieši šajās dienās izšķiras mūsu un mūsu bērnu, mūsu tautas un Latvijas liktenis. Rit var būt jau par vēlu. Būsim saliedēti un patiešām reiz vienoti!

Izbrauksim uz Rīgu — no Preiļu centra plkst. 8.30.

Republika: notikumi un fakti

VELREIZ PAR PRESES NAMU

2. janvārī «melno berešu» varmācīgi nolaupītais akciju sabiedrības «Prese» nams prezidents Kazimīrs Dundurs atbrīvots un šobrīd radis mājvietu Latvijas Republikas Ministru Padomē. Te būs viņa koordinācijas centrs, te viņam ierādīts darba kabinets, ir atiecīgi sakaru līdzekļi.

Kazimīrs Dundurs kategoriski noliedza 3. janvārī Interfrontes mītnā izteikto demagogiju, ka Latvijas valdība gribot apturēt krievu valodā iznākošo laikrakstu izdošanu. Tieši otrādi, Ministru Padome šobrīd garantē «Sovetskaja Molodjož» un «Rīgas Balss» krievu valdībā iznākšanu jau vistuvākajā laikā. Tāpat tiek dotas garantijas, ka citas tipogrāfijas latviešu valodā iznāks «Rīgas Balss», «Diena», «Latvijas Jaunatne» un «Neatkarīgā Čiņa». Citiem laikrakstiem un žurnāliem piemērotiem būšot jāmeklē celiņus šiem paļiem.

Sakarā ar bandītisko bruņoto uzbrukumu Prese namam

Ministru Padome izdevusi rīkojumu izņemt Latvijas laikrakstu un žurnālu izdevniecības apaļo zīmogu un čeku grāmatīņu un nodot to glabāšanā Latvijas republikas valdības administrācijā, kā arī Latvijas Sociālās attīstības bankai pārtraukt norēķinu operāciju, un iesaldēt Latvijas laikrakstu un žurnālu izdevniecības norēķinu kontu.

Latvijas Republikas Valdības informācijas dienests

Latvijas Valsts apdrošināšanas firma «Latva» ziņo, ka ar valdības lēmumu no 1991. gada 1. janvāra atcelta obligātā kolhozu un valsts saimniecības uzņēmumu mantas valsts apdrošināšana. Šim nolūkam un lauksaimniecības uzņēmumiem, kā arī rūpniecības uzņēmumiem un citiem uzņēmējiem tiek piedāvāts noslēgt brīvprātīgas mantas apdrošināšanas līgumus firmas rajonu nodalēs. Uzdevums pa tālruniem: Rīga

229660 un 229142.

Netālu no Krāslavas, Jermoloviču ģimenes mājās, vējš atpūtis Jaungada apsveikumu no Holandes. Pastkartē, ko šurp atnesuši trīs krāsaini gaišas baloni, vienkāršos un sirsnīgos vārdos vēlēja laba veselību un laimi. «Neparastais apsveikums, kas nosūtīts 31. decembrī, pavadījis ceļu trīs diennaktis un nez kāpēc nolaidies tieši mūsmājās,» ne bez lepnuma stāsta saimniece Emilija Jermoloviča.

Pirmais mačs starp Latvijas un Krievijas bokseriem notika pirms 65 gadiem. Un tagad, 22. janvārī, Rīgas Cirkā gaidāma jauna sastāpšanās. Tajā šoreiz spēkiem mērosies profesionāļi. Latvijas profesionālo bokseru savienība otro reizi izies ringā. Pirmā tikšanās ar maskaviešiem beidzās ar mūsu melnataru uzvaru (4:5:2,5). Cirkā jau pārdod biļetes uz šo maču.

LETA

Aktuāls temats

Liepājas rakurss

Sāds amats — pilsētas galva, ko ieņēma Imants Vismīns, pagaidām ir tikai Liepāja, bet viņš to pilda jau kopš oktobra beigām. Sajā laikā viņa vadītā pilsētas padome sākusī īstenot savdabīgu visas pašpārvaldes pārbūvi. Jauno gadu vietējā vara jau sagādāja citā kvalitātē. Par to arī galvenokārt risinājās saruna ar Imantu Vismīnu.

Kā izpaudās iepriekšējo struktūru lauzšana? — Pilsētas tautas deputātu padomes vārdā lūdzam Latvijas Augstākajai Padomei atļauju grozīt visu pašpārvaldes shēmu. Tiklīdz saņemām piekrišanu, tūdal sākam veidot pilsētas valdi. Šī pasākuma būtība ir apvienot rīcības un izpildu funkcijas, ko deputāti tagad piešķirušī viņu ievēlētājam orgānam.

Kas tomēr izraisījis šādu apvienošanu?

Lieta tāda, ka padomei un pilsētas izpildkomitejai pastāvīgi radās domstarpības un pretrunas. Deputāti pastāvīgi lejauca aparāta darbā ar savām bezgalīgajām pārbaudēm. Starp citu, tam bija pietiekami daudz iemeslu. Izpildkomitejas priekšsēdētāis un padomes priekšsēdētāis darbā pastāvīgi dublēja viens otru, bet izpildkomitejas locekļi — pilsētā pazīstami un cienījami cilvēki — vienmēr bija aizņemti savā pamatdarbā un tikai reizī divās nedēļās ieradās uz kārtējo sēdi. Viņi nepaspēja detalizēti izstrādāt visos apspriestajos iesniegtajos jautājumos, un tāpēc tika pieņemti aparatā visizdevīgākie lēmumi. Tādējādi valdē ir deputāti, kuriem ir tiesības gan lemt, gan lēmumus īstenot. Viņiem jāstrādā tikai valdē. Tāpēc nepieciešamības gadījumā mēs varam rīkot sēdes arī biežāk, un tālād arī operatīvāk risināt pilsētas dzīves jautājumus.

Kā pilsētas valde sevi apliecinājusi sākumā? Stāsta, ka esot grūtības ar kadrlēm?

Dažs labs vēlētais ir nepamierināts, ka mēs tikai portfelus dādot un cīnoties ar varu. Bet kāpēc tadā gadījumā mums bija jāpiekrīt ievēlēšanai? Mums vienkārši ir nepieciešama vara! Te nav nekā neparasta. Cits jautājums ir tāds, ka mums rūpīgi jāizraugās kadri. Un es kā pilsētas galva gribu būt pārliecināts par tiem cilvēkiem, ar kuriem man katru dienu jāstrādā roku rokā. Tika nolemts, ka valdē līdz ar pilsētas galvu būs vēl astoņi locekļi. Pagaidām vēl nav aizņemtas visas vakances. Tiesa, dažām mūsu kandidātūram nepiekrīta iepriekšējā sesijā. Vārdu sakot, ir diezgan grūti pienemt optimālo variantu.

Kāds tam ir iemesls?

To ir daudz. Vispirms jau tas, ka, piekrītot strādāt valdē, jāatstāj iepriekšējais darbs. Bet kāpēc, teiksim, ārstam vai žurnālistam būtu jāatstāj profesija? Kad mēs kļūvām par deputātiem, neviens taču nedomāja, ka notiks šāds pavērstens. Dala deputātu nezina valsts valodu, daļai trūkst nepieciešamās izglītības, daži kā vē pirmspensijas vecums. Pašreizējā mūsu darbības posmā par valdes locekļiem nevar būt cilvēki, kas pieraduši strādāt ne vairāk kā 8 stundas dienā. Manuprāt viss teiktais attiecas arī uz aparātu, kas tāpat tika veidots no jauna. Arī tajā vēl ir

brīvas vietas, taču pamatvietiņos tā veidošana ir pabeigta.

Ar varu un portfelēm ir skaidrs, bet ko var atbildēt uz šādu neviljū dzirdētu repliku par valdi: «Viņi vienīgi nosaukumus maina...?»

Droši vien ar to jāsaprot ne tikai parastā vārda «izpildkomiteja» izzušana no aproziālas. Runājot par nodalām un pārvaldēm, jāteic, ka to nosaukumu maiņa, kaut arī tas nav galvenais, dažbrīd ir vienkārši nepieciešams. Tā nav ierība, bet vienīgi funkcionāls maiņas sekas. Teiksim, sociālās nodrošināšanas nodala kļuvis par sociālās aizsardzības nodalu. Šķiet, ka neko ne vajadzētu paskaidrot. Kas nodarbošies ar zēlīrdzības aktīvam un palīdzēs organizēt tirdzniecību par sociāli zemām cenām? Kultūras iestādēm, protams, nav vajadzīga direktīva vadīšana, un tāpēc mēs likvidējam kultūras nodalu, bet izveidojam informācijas un koordinācijas centru. Patī dzīve vienkārši dikte citus nosaukumus. Gribam dot vairāk patstāvības namu pārvaldēm. Tādējādi vairs nebūs nepieciešams uzturēt smagnējo dzīvokļu saimniecības ražošanas pārvaldes štatu.

Otrs piemērs. Centrālās slimnīcas galvenais ārsts bija arī pilsētas galvenais ārsts, taču viņš nebija ieinteresēts nodarboties ar problēmām ārpus savas iestādes ietvariem. Tagad veidojam savu veselības aizsardzības dienestu modeli.

Jautsver, ka visas šīs pārmaiņas ir saistītas vienīgi ar cilvēku interesēm. Mēs nedomājam saglabāt aparātā nēko «tradicionālu», ja tas nebūs vajadzīgs cilvēkiem. Un otrādi, ja kāda pilsētas dzīves sfēra netiek nodrošināta ar varu, mēs veidojam jaunus struktūras. Ne visi deputāti piekrita idejai veidot mūcipleo policiju, taču tā ir vajadzīga, un mēs to izveidojam. Pilsētā jāuztur kārtība, un arī tas ir iedzīvotāju interesēs.

Valdei, protams, nepieciešams daudz līdzekļu. Dārgāka kļuvis celtniecība, dzīvokļu fonda ekspluatācija...

Budžeta veidošana ir ļoti sarežģīts uzdevums, un tieši ar to mēs šobrīd nodarbojamies. Daudz kas jāpārvērtē, jāmaina vakardienas prioritātes. Naudr taču nekritis no debesīm. Efektīvāk jāizmanto nodokļi, un te jāuzsver, ka par savdabīgu «glābšanas rīkli» varētu kļūt mūsu tirdzniecības osta, kurai mēs gribam atdot iepriekšējo statusu. Tas dotu arī valdības ienējumus, bet tie taču nozīmē neterobežotas iespējas pilsētas budžetam. Taču, lai atvērtu ostu, jāta var sacīt, jāatrod kopīga valoda ar Jūras kara resoru. Jānoslēdz ar to savdabīgs miera līgums. Tomēr līdz šim mēs esam sadūrušies ar karavīru neizpratni. Nule beidzies gads, kurā notikušas lielas pārmaiņas gan politikā, gan ekonomikā, gan garīgajā sfērā. Šo procesu nav iespējams aizkavēt. Tāpēc es domāju, ka nākotnē būs labvēlīga Liepājas eksperimentam...

Un lai tā būtu labvēlīga republikas pirmajam pilsētas galvam! Paļicos par sarunu!

Kirils BOBROVS, LETA korespondents

Vārds deputātam

... piedod viņiem!

Vēl atmiņā ne tik sena mītna saukļi: «Lenins vienmēr dzīvo», «Lenina dzīve mums paraugs», «Mēs nostāsimies kā sienu», «Mēs nepieļausim... Un — iespējams, briesmīgas zaimošanas akts», «Viduslaiku metodes» (tas — par lēmumu demontēt Lenina pieminekli Preiļos), īpaši izjusti skanēja aicinājums: «Lai Dievs soda to, kas pacels roku pret Leninu»...

Pārmēta pieminekļa aizstāvētāji deputātiem — necilvēkiem no Tautas frontes. Pārmēta un pārmet vandālismu, nīrgāšanās par Lenina svēto piemīņu, par cilvēku, kurš sen miris un nevar sevi aizstāvēt.

(Man gan visu mūžu ir grībējis kādam pavalcāt — vai Mauzolejs nav tā vislielākā nīrgāšanās par mirušo cilvēku? Jo — lai arī cilvēces vēsture zina valstis un laikus, kad tauta bijībā un cieņā iebalzamēja savus mirušos vadoņus, bet tad arī apbedīja tos tā, lai desmiti un simti nākamo paaudžu netiktu klāt un nevis — strīpām ietu tos aplūkot. Bet — tas nu tā, uz lietu būtībā neattiecas.)

Vandālisms — tas šobrīd populārākais termins, ko lieto, aizstāvot neskaitāmos — lielos, mazos, līdz vidum, paceltām rokām un domīgi noliektām galvām... Mums pārmet un pārmet, bet sprādzieni pa to laiku atskan un atskan. Jo partija un armija ir vienotas! Un vēl jo proliām nozūd no zemes vīrsas pieminekļi latviešu varoņiem un

mocekļiem, bet no deputātiem vandāļiem apsargāti tiek pieminekļi Leninam. Arī mūšējais, Preiļu, par baltu naudu (visu iedzīvotāju, ne komunistu naudu vien) uzceltais.

Te nu atkal prasās pēc atkāpes. Jo — kas ir lielāks vandālisms — pati komunisma ideoloģija vai daudztiražētu kulta priekšmetu (ne, nebūt ne piemiešana vai tāda demontēšana, kādu piedzīvojuši un piedzīvo daudzi pieminekļi uz Latvijas un Latgales zemes) pārvietošana? Uz muzejiem, pagaidu telpām, komunistu mītnēm. Muzejs, patiesi, ir istā vietā, kur gadu gaitā katram priekšmetam dod iespēju iegūt, atgūt vai arī — zaudēt savu vēsturisko vērtību. Muzejā sev vietu, domājams, bija pelnījis arī šis atēlois redzamais nabaga «voldiņš».

So pieminekli izvandalēt nepaguva vietējie tautfrontieši, deputāti vai līdz zobiem brunotie Preiļu ekstrēmisti. To klusēm, bez sirdsapziņas un partijas pārmetumiem tepat piepilsētas smiltājos noraka pašī komunisti. Pirms tam — kā labākatos šausmu stāstos — sadalot gabalos. Bet tas nebija tālredzīgi (principā, kā viss, ko plānojusi KP), jo arvien to, ko viens ierok, agri vai vēlu kāds cits ierok.

Izraka arī šoreiz. Bet — ne agrī, ne vēlu. Pašā laikā, lai parādītu un pierādītu acīm redzamos un ausīm dzirdamos kontrastus. Melus un ārišķību. Snukstus piederknē, mūžīgas uzticī-

bas solīšanu cilvēces gēnīta idejām un viņa pieminekļiem personīgi... Un — šim pašam cilvēkam uzstādītā, bet apnikušā, pieminekļa pašrocīgu apgānīšanu.

Secinājums viens — vai nav vienalga, pie kā zverēt, salutēt, solīt, nolikt pukes un noņemt cepures. Jo «Lenina idejas dzīvo», armija sargā, un tās aizsegā komunistiskā partija arvien pratusī pastrādāt vismelnākos darbus. Turklāt ir cits pieminekļis. Jaunāks. Spīdīgāks. Un to nu tagad var aizstāvēt ar visu komunistisko sirds degsmi, godaprātu un, protams, armiju. Un labi, ka tā, jo tagad ir pilnīgi droši, ka tam klāt netiks ne vien vandali deputāti, bet arī īstenie vandāli. Un skaidrs, ka šis pieminekļis būs laimīgāks par savu priekšteci un tomēr sagaidīs dienu, kad tiks ievietots muzejā.

Silvija JOKSTE, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputāte

P. S. Vasara... Karjers... Piedod, Voldin, komunistiem...

Ja gadījumā kāds no jums grībētu apmeklēt šo karjeru vai apskatīt pieminekļa atliekas, nemeklējiet. To tur nav. Jo drīz pēc tam, kad šī nepievilcīgā aīna bija nofotografēta, atraucās tie, kas zināja, ko ēduši (piedotiet, rakuši) un droši vien noraka vēl tālāk un dziļāk. Ko padarīši, tādas metodes...

S. J.

Estētikas stunda

Aizvadītā trīsmēstra beigās Jersikas devīngadīgajā skolā skolēni saņāca vienkopus uz Estētikas stundu. Bija paredzēta tikšanās ar mūsu cīema dzejnieci Maiju Valvodi.

Maija Valvode atbildēja uz skolēnu jautājumiem, pastāstīja par sevi, par dzeju — kā tā rodas, kas pamudina rakstīt, cik dzejoļu ir uzrakstīti u. c. Uzskatījām, ka viņa dzejoļus raksta jau no 12 gadu vecuma. Dzejniece atzīst, ka visražīgākais

laiks dzejoļu rakstīšanā ir bijis, strādājot Madonas rajona laikraksta redakcijā. Kopumā ir uzrakstīti ap 100 dzejoļu. To lielākā daļa vēltīta dzīves aktuālietēm.

Tikšanās noslēgumā dzirdējām skolas jauno dzejnieču dzejoļus. Savas dzejas rindas lasīja Kristīne Valvode, Aija Lietāuniece un Indra Sabanska.

S. LIETAUNIECE, Jersikas skolas 9. klases skolniece

Stājas spēkā jaunais pensiju likums

Ar 1991. gada 1. janvāri paaugstinātas minimālās pensijas par pilnu darba stāžu. Vecuma pensija palielināta līdz 100 rubļiem mēnesī, pirmās un otrās grupas invaliditātes pensija — arī līdz 100 rubļiem, trešās grupas invaliditātes un visas pensijas par nepilnu darba stāžu — līdz 70 rubļiem, pensijas bāreņiem un kritušo militārpersonu bērniem — līdz 100 rubļiem katram bērnam, apgādnieka zaudēšanas gadījumā — līdz 70 rubļiem katram bērnam. Atrairtnēm, kuras saņēma 20 rubļu pabalstu par katru bērnu, noteikta sociālā pensija — ne mazāka par 70 rubliem, rekinot uz katru bērnu.

Ar 1991. gada 1. janvāri likvidētas vietējās un republikas nozīmes personālās pensijas. Ierosināti vairāki personālo pensiju pārrēķināšanas varianti, un katram pensionāram ir tiesības

izvēlēties sev visizdevīgāko. Gadījumā, ja pensionāram nav tiesību saņemt valsts pensiju, viņam tiek noteikta sociālā pensija.

Ar 1991. gada 1. janvāri pilsoniem, kam nav tiesību saņemt pensiju, noteikta sociālā pensija — virlešiem no 65 gadu, bet sievietēm no 60 gadu vecuma. Lai noformētu sociālo pensiju, sociālās nodrošināšanas nodaļā nepieciešams iesniegt iesniegumu, uzrādot savu pasi.

Līdz 1991. gada 1. janvārim noteikto pensiju pārrēķināšana notiks, pamatojoties uz dokumentiem par vecumu, stāžu, pensionāra izpelni u. c., kuri ir uz pārrēķināšanas brīdi, kā arī pamatojoties uz papildus dokumentiem, kurus uzrāda pensionārs pārrēķināšanas brīdī.

Taču, lai pārrēķinātu agrāk noteiktās pensijas atbilstoši jaunajam likumam, būs vajadzīgs

laiks. Sociālās nodrošināšanas nodaļas darbinieki ir gatavi sākt pārrēķināt jau noteiktās pensijas, taču diemžēl vēl nav saņemti ne izskaidrojumi, ne arī jaunais pensiju likums. Taču uztraukties nevajadzētu. Pat ja stāžu apliecināšie un citi dokumenti sociālās nodrošināšanas nodaļā tiks iesniegti visā 1991. gadā, gan pārrēķināšana, gan pensiju izmaksa notiks, sākot no šī gada 1. janvāra.

Atgādinām, ka, nosakot valsts pensiju, vērā tiks ņemti šādi nodarbinātības veidi:

- obligātais karadienests,
- dienests militārizētajā apspardzē un speciālā sakaru iestādēs.
- mācību laiks augstskolās, kā arī citās mācību iestādēs pēc vidusskolas beigšanas,
- individuālais darbs,
- pirmās grupas invalīda, bērna — invalīda (līdz 16 gadu ve-

cuma sasniegšanai), kā arī 80 gadu un vecāku cilvēku aprūpēšanas laiks.

□ laiks, kad māte audzinājusi bērnu līdz 8 gadu vecumam,

□ algots darbs reliģiskās organizācijās.

Sakarā ar sociālās nodrošināšanas funkciju nodošanu līdz 1991. gada 1. janvārim rajona sociālās nodrošināšanas nodaļā reģistrējušies 158 uzņēmumi un iestādes. Operatīvi reģistrējušies kolhozi un padomju saimniecības, kā arī gandrīz visi uzņēmumi un iestādes. Taču no 55 kooperatīviem reģistrējušies tikai 34. Diemžēl vēl nav reģistrējušies 6 pagastu padomes un vairāku kolhozu arodkomitejas. Lūdzam ierasties 11. kabinetā, lai noformētu reģistrēšanos.

I. MIHAILOVA, rajona izpilddomnieces sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja

Sakaru pakalpojumi kļūst dārgāki

Ar šī gada 1. janvāri republikā stājušies spēkā jaunie sakaru pakalpojumu tarifi. Tie paredz cenu paaugstināšanos telefonizācijā un pasta sūtījumiem. Šajā sakarā uz «Novadnieka» korespondenta jautājumiem atbild Preiļu sakaru mezgla priekšnieka vietnieks STANISLAVS SENNE.

— Kādi ir jaunie cenu tarifi telefona aparātu uzstādīšanai, to lietošanai?

— Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija un Tieslietu departaments noteikuši šādus pilsētas un lauku telefona sakaru pakalpojumu tarifus: telefona aparāta un atsevišķu numuru uzstādīšana iedzīvotājiem — 150 rubļu, uzņēmumiem — 400 rubļu; paralēla telefona aparāta ierīkošana attiecīgi 4 un 8 rubļi; par pamata telefona aparāta individuālo lietošanu abonenta maksā gadā — 90 rubļu (mēnesī — 7,5 rubļi), par kolektīvo lietošanu (uzņēmumiem) — 270 rubļu gadā.

Atvieglota abonenta maksa par telefona aparātu 2,5 rubļi mēnesī un uzstādīšanas maksa 20 rubļi tiek iekasēta: no visu kategoriju vientuļiem pensionāriem un invalīdiem, kuri saņem minimālo pensiju, kāda noteikta likumā par pensijām un kuriem nav citu ienākumu avotu; no vientuļām mātēm (tēviem), kuriem ir bērni vecumā līdz 16 gadiem un kuriem ienākumi uz vienu ģimenes locekli ir mazāki par likumā noteikto iztikas minimumu.

— Kādas izmaiņas notikušas pasta sūtījumu samaksā?

— Paku pārsūtīšanā samaksa kļuvusi dārgāka divkārt. Piemēram, ja līdz šim 1 kilograms sūtījuma uz Rīgu maksāja 35 kapeikas, tad tagad — 70 kapeikas.

Divreiz dārgāki kļuvuši pakalpojumi paku iesaiņošanā, pārsūtīšanā un citu operāciju veikšanā.

Parastās vēstules nosūtīšana tagad maksā 15 kapeikas (pastmarkas cena) agrāko 5 kapeiku vietā.

— Preses izdevumu abonenti tagad sakaru mezglam maksā par to piegādi. Kā tas ietekmēs laikrakstu un žurnālu piegādes paātrināšanu lasītājiem, pastnieku kadru nostabilizēšanos?

— Iznēsājot preses izdevumus, tagad pilsētu pastnieki mēnesī saņems par 40—50 rubļiem vairāk, lauku pastnieku mēneša alga pieaugs par 16—18 rubļiem. Noteikumi paredz, ka laikraksti to abonentiem jāpiegādā to iznākšanas dienā. Ja laikrakstu piegāde no Rīgas nenokavējas, tad preiļiešiem un līvāniešiem pastnieki tos piegādā jau pusdienu laikā.

Pilsētu pastnieku alga tagad ir ap 200 rubļu mēnesī. Beidzot visi vajadzīgie pastnieki ir arī Līvānos.

Jānis GURGONS

ŠĪ GADA 7. janvārī Preiļu katoļu biedrības zēlsirdības grupā radās iespēja apmeklēt Salenieku pensionātu, kurā atrodas 58 cilvēki.

So pensionātu vairākas reizes tik apmeklējusi sešdesmito gadu beigās un septiņdesmito gadu sākumā. Toreiz tur bija ievietota mana skolotāja Paulīne Rimova un manas vecmāmiņas māsa Rozālija Brice, kurā, izturējusi ilgo izsūtījumu Sibīrijā, kā vientuļš, vecs cilvēks afgriezās Latvijā, atstājot nezināmā sasulūmā savu dzīves draugu un divus dēlus. Sāpīgas ir šīs atmiņas.

Garā redzu pēdējo Salenieku apmeklējumu tieši Jānos, pēdējās atvadas, pēdējo krustu, ar kuru viņa mani svētīja man aizbraucot.

Soreiz mūsu zēlsirdības grupu sagaidīja pensionāta direktore V. Griuškas kundze. Viņa laipni mūs iepazīstināja ar pensionāta iemītniekiem un viņu stāvokli, kā arī palīdzēja neatstāt nevienu bez sērūpētā cienasta. Visi, ar kuriem runāju, ļābi afsaucās par savu direktorīti. Jādodomā, tas tika teikts neliekuloti.

Un tomēr, Dievs pasargi, es negribētu tur nokļūt. Kādam no gulējajiem vecākiem uzprastu, no kuras puses viņš. Esot no Vārkavas. Tālāk šis cilvēks ar savu stāstījumu netika, balss aizlūza, acis radās asaras. Sapratu, ka mans jautājums bija sāpīgs pieskāriens bijušajam. Pamestības un vientuļības asaras par to nepārprotami liecināja.

Vienā no istabām atradās mana skolas biedrene. Viņa bezspēcīgi raudāja. Direktore paskaidroja, ka viņa ir paralizēta. Piegāju pie viņas gultas un teicu: ja viņa mani pazīst un atceras, lai atver acis un lai paskatās mani. Par zīmi, ka mani pazīst, viņa atvēra acis, paskatījās un, atkal tās aizvērusi, rūgti raudāja. Tātad dzīvs cilvēks, kas saprot un jūt visu, bet kuram tikai paralizētas kustības un valoda. Atceros viņu kā labu sportisti, satīcīgu meiteni.

Vairākas istabiņās bija svētku egļītes. Dažviet pie sienām svētbildītes. Zēli, ka ļoti mazā formātā. Tā gribētos, lai pensionātos, šīs skumīgās vietās, kur cilvēki vada savas dzīves pēdējos gadus, vistiešākajā nozīmē «rotātu» reliģiska satūra reprodukcijas. Cik labi būtu, ja atrastos kāda lūgšanu vieta, kur būtu iespēja vienatnē sarunāties ar Dievu. Tas cilvēkiem palīdzētu labāk izprast

Ar līdzjūtību uz Saleniekiem

dzīves un mūžības pretstatu. Cik veiksmīgs mums bijis šis zēlsirdības pasākums, lai spriež tie, kam tas bija veltīts.

Soreiz mūsu aizbraukšanu neviens nesvētīja ar krusta zīmi, bet sirdī tāpat izjutām gaišu prieku.

A. GIBELE (Preiļos)

Attēlos: oblates un cienastu pensionāta iemītniekiem pasniedz katoļu biedrības zēlsirdības nodaļas vadītāja A. Gibeles (augšējā un apakšējā attēlā) un nodaļas locekle Valentīna Zeile (vidējā attēlā). J. SILICKA foto

Kam šis spēlītes vajadzīgas?

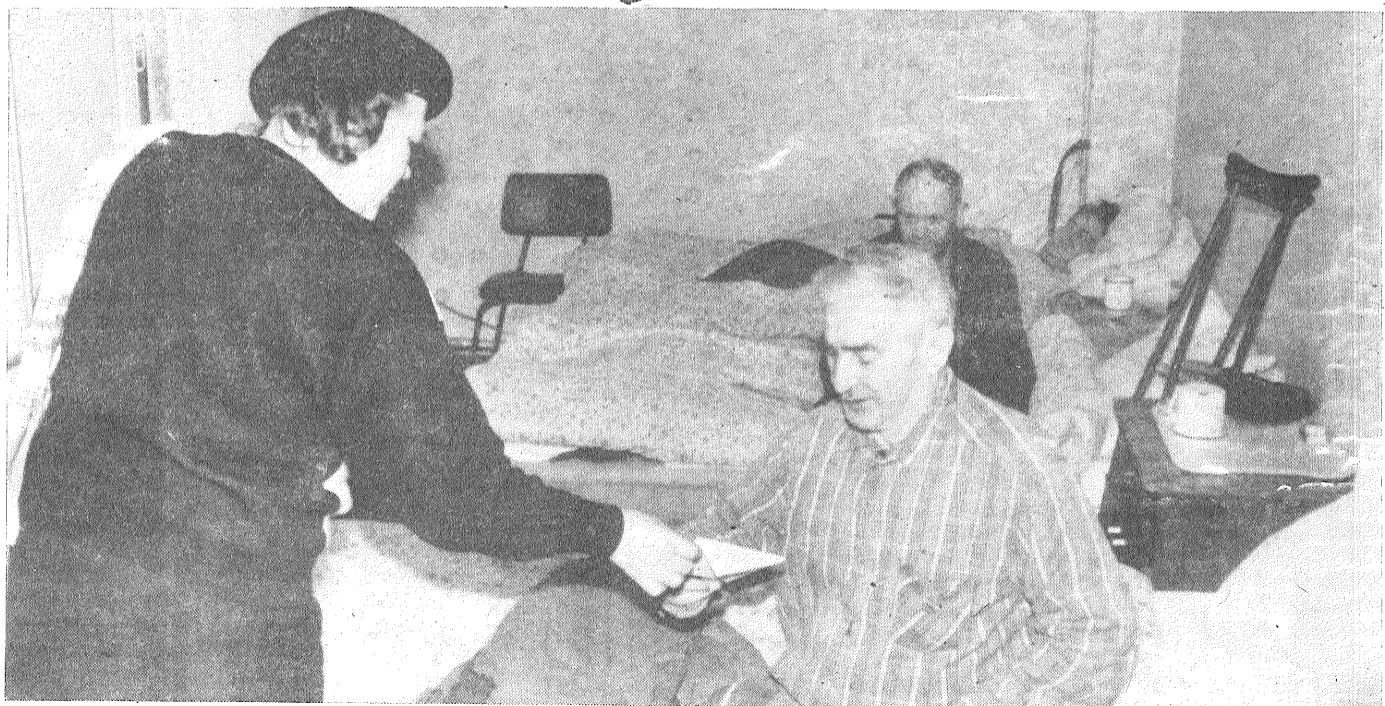
Godājamā laikraksta redakcijai Ar Jūsu starpniecību gribu izteikt nelzprātīgi par faktiem, kas nāk gaismā politisko «platformu» cīņā.

Laikrakstā «Cīņa» (Nr. 237) 1990. gada 29. decembrī kāds L. Strazds informē republikas un iespējams, arī lasītājus aiz republikas robežām par Preiļu «Lauktehnikas» būšanām un nebūšanām. Raksts veidots kā neliela intervijs ar Latvijas kompartijas pirmorganizācijas sekretāru Jāni Vaguli, kurš rakstīja beigās jau tiek saukts par Antonu Vaguli.

Neiedziļinoties sīkā apspriešanā, gribu paziņot, ka Preiļu «Lauktehnikā» ne Jānis Vagulis, ne arī Anton Vagulis pēdējo desmit gadu laikā nav strādājuši un arī pašlaik nestrādā. Kompartijas organizāciju vada Jānis Vucāns. Atšķirībā no «Cīņas» rakstā minētā 50 gadus vecā (jaunā?) partijas pirmorganizācijas sekretāra, Jānim Vucānam jau ir 60 gadu, un cienījama vīrs nav strādājis par dispečeru un biedru tiesas priekšsēdētāju.

Vai tā ir apmelošana vai kompetences trūkums, nūdien nezinu!

A. JERMOLAJEVS, Preiļu «Lauktehnikas» pārvaldnieks

Jāsauc pie atbildības

Par iedzīvotāju miera traucēšanu stundu pirms iepriekšējā Jaungada jau rakstīju. Taču — jāraksta vēl.

To, kas šāva, sagaidot šo Jaungadu pēc Maskavas laika, bija mazāk. Šāvēni atskanēja kaut kur no padibēm, jo šāva pašlepus no dzīvokļu logiem. Priekšos pirmie bīkšķi atskanēja no Rēzeknes ielas 30. nama pirmā stāva loga, pēc tam — daži no Rēzeknes ielas 34. nama ceturtās ieejas un 36. nama pirmās ieejas. Pāris šāvēnu bija Košukova ielā 2 un Ļeņina ielā 4. Kas tad te varēja šaut!

Rajonā ir 63,5 procenti latviešu, 2 procenti baltrīevu, 1,9 procenti poļu, 1,1 procenti ukraiņu un 1,6 procenti citu tautību pilsōņu. Krievu tautības pilsōņu sanāk mazāk par vienu trešdaļu no iedzīvotāju kopējā skaita. Tie krievu tautības un citu tautību cilvēki, kas dzimuši un auguši rajonā, nešaus. Tāpat šāvējus var saskaistīt uz roku pirkstiem.

Rodas arī jautājums: «Kāpēc es vai kāds cits nevarētu šaudīt ap pusnakti, telksim, savā dzimšanas dienā?». Taču tadā gadījumā mani,

droši vien, sauktu pie atbildības jo pirms pāris gadiem ir pieņemts lēmums par administratīvo atbildību, kas jānes, ja tiek traucēti iedzīvotāju miers naktis stundās. Vai šo lēmumu nevajadzētu attiecināt arī uz šāvējiem stundu pirms Jaungada!

Ja kāds negrib levērot Latvijas laiku, lai brauc uz Krieviju vai kur citur un šauda tur, cik vien patīk. Uz darbu gan mēs visi ejam pēc Latvijas laika. Tad kāpēc negribam to levērot citās reizes!

Jāpleibilst, ka nevienu šāvēnu nedzirdēju no SCO dzīvojamo namu masīva puses. Sarunā ar paziņām uzzināju, ka maz šāvēju bijis Līvānos.

Gribētu zināt rajona vadības viedokli par šāvēju saukšanu pie atbildības, jo viņus aīst, man liekas, nav grūti. Patīgā jānāk arī deputātem, jo citādi var iznākt kā parunā: «Iedod velnam vienu pirkstīņu, viņš paņems visu roku».

J. ZARĀNS (Priekšos)

P. S. Bet cik skaisti un neslēpti no namu pagalmiem uzviļās gaisā daudzkrāsainas raketes gadu mijā pēc Latvijas laika!

Vienaldzībai nolemts

Pēc Jaungada redakcijā atskanēja telefona zvans. Centrālās rajona slimnīcas terapijas nodaļas vadītāja, rajona Zēlsirdības kustības organizatore ārste Marta Veita pastāstīja, ka savā ilgajā ārstes praksē pirmoreiz nācies glābt cilvēku, kuru dzīvu ēdot nost ...utis. Vecu, vientuļu Vārkavas pagasta iedzīvotāju, izbaudošos, fiziski un garīgi sargrautu, ātrā palīdzība levedusi centrālajā rajona slimnīcā, kur

tūdaļ sākusies cīņa ar kustoņiem, kas savairojušies tik daudz, ka dzīvojuši arī zem ādas.

Cilvēks strādājis fermā, vēl būtu žirgts un spējīgs paveikt fiziskus darbus, taču no netrībības, vientulības, bada un aukstuma kļuvis nevesels un nespējīgs apkot sevi, sagādāt pārtikas produktus. Galīgi bezspēcīgu viņu atradusi kolhoza brigādieri.

A. VELDRE

Gribat ticēt,

negribat neticēt

ATKLĀTS DZĪVĪBAS ELIKSIRS?

□ Amerikāņu astrofizikā Stīvs Kumpis un Dells Jangs specializētā zinātniskā žurnālā nesen publicējuši rakstu par kādu savdabīgu pētījumu, kas attiecas uz padomju kosmonautiku.

Kāpēc padomju kosmonauti tik ilgu laiku pavada apkārtzemes orbītā? Kāpēc radītas dārgās orbitālās stacijas? Oficiālie padomju pārstāvji atbildēs uz šiem jautājumiem pagaidām nav snieguši. Amerikāņu zinātnieki uzskata, ka orbitālajās stacijās jau sen tiek ražots... dzīvības eliksirs. Lietā tāda, ka parastais zemes ūdens kosmosā pēc trim mēnešiem pilnīgi maina savu ķīmisko struktūru un pārvēršas par vielu ar brīnumainām īpašībām. Piemēram, kosmiskais ūdens spēj levērojami atjaunināt cilvēka organisma šūnas. Regulāri lietojot šo eliksīru, dzīves ilgumu iespējams pagarināt līdz 100 un vairāk gadiem.

Patlaban katrs padomju kosmiskais transportkuģis nogādā orbitā apmēram 100 litrus ūdens. Interesanti, kur paliek ūdens, kad tas atgriežas uz Zemes?

SAKUMA BIJA ZOKEJCEPURES...

□ Kas ir padomju valstiskuma pamatā? Kāpēc Padomju Savienību veido tieši 15 republikas? Kāpēc, piemēram, ne 25? Neatkarīgā Doneckas vēsturnieki šajā sakarībā piedāvā savu versiju.

Ir zināms, ka pēc V. I. Ļeņina nāves starp vadona personiskajām mantām tika atrastas 15 žokejcepures, kuras Ļiņš nēsāja dažādos savas dzīves periodos. Patlaban katras savienotās republikas galvaspilsētā ir V. I. Ļeņina muzejs, un to neliztrūkstošs eksponāts — Ļiņa žokejcepure. Vēsturnieki apgalvo, ka tieši žokejcepuru daudzuma arī kļuva par pamatu Padomju Savienības izveidošanai no 15 sastāvdaļām (atcerēsimies tradicionālo Monomaha cepuri).

NOTIKS MILJONĀRU KONGRESS

□ Nē, šoreiz runa nebūs par kolhoziem — miljoniem. 1991. gada sākumā kādā no centrālās Krievijas pilsētām notiks padomju miljoniņu — cilvēku kongress.

Kongresu paredzēts atklāt ar savdabīgu ceremoniju, proti — svinīgi sadedzināt 100 miljonus rubļu. Miljoniņi to iecerējuši kā labdarības akciju. Labdarības izpaudīsies tādejādi, ka no apgrozības tiks izņemta nauda, kurai patlaban nav zelta seguma.

(«Sobesednik»)

Galvenais redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Priekšos, Aglonas ielā 1.

Tālrunis uzzinām: 22305.

Izdod apgāds «Avīze», Rīgā, Brūnīnieku ielā 47.

Izdevējdarbības licence Nr. 000069.

Iespējamais ražošanas apvienības «Līta» Daugavpils tipogrāfijā

Valkas ielā 1. Otsetiespiedums. Viena nos. iespiedloksne.

Meflens 12 034 eksemplāri (latviešu valodā 9 043 eksemplāri,

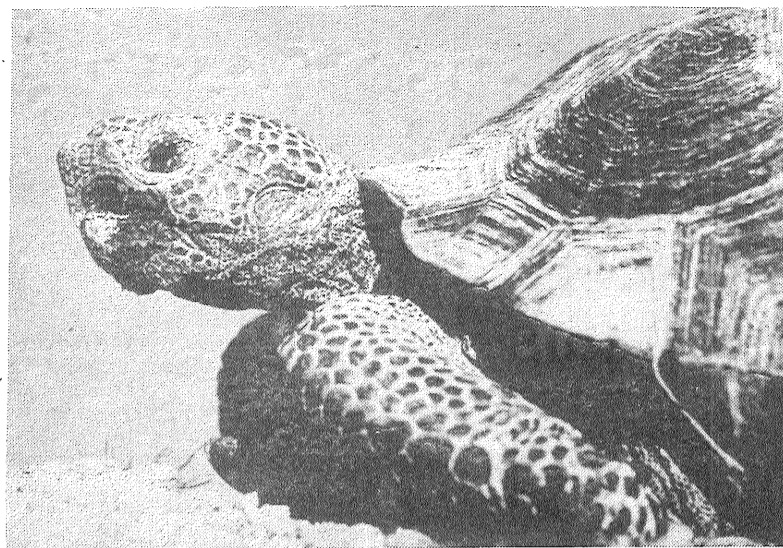
krievu valodā 2 991 eksemplāri). Pas. 51.

Indekss 68169.

Pasviediet kaulu Tortilai!

Tūkstošiem gadu šie mīlēmīgie brunurupuči dzīvoja Amerikā, Mohavas tuksnesī, bet nu valdība ir paziņojusi, ka to eksistēšana ir briesmās. Neko labu tiem nav nesusi kontaktēšana ar cilvēkiem. Lopkopības attīstība un tai sekojošais celtniecības bums šajā rajonā strauji samazināja dzīves telpu šiem Tortilām, radīja barības trūkumu, infekcijas draudus utt.

Zinātnieki ievērojuši, ka pēdējos 40 gados brunurupuči samazinājušies apmēros. Viņu brunas kļuvušas trauslākas un ievainojamākas, un vispār ar brunurupuču veselību notikušas ievērojamas negatīvas izmaiņas. To daudzums gadu no gada samazinās. Mohavas brunurupuču bēdīgā stāvokļa cēlonis ir kalcija asais deficīts, ar ko saistītas dažādas saslimšanas un izmaiņas to organismā. Apkārtējās vides aizstāv-

ji, kas sacēlušī trauksmi, ierosina tuksnesī izmētāt kaulus, akmeņus un dažādus minerālus, lai šie rūpīgi varētu no tiem iegūt nepieciešamo kalciju. Taču pastāv arī tāds uzskats, ka diez vai tas palīdzēs: vienalga tādi pēc kalcija izsalkušie Mohavas iemītnieki, kā, piemēram, savvalas

truši, apsteigts lēnos brunurupučus.

Jautājums par tuksneša brunurupuču glābšanu paliek atklāts.

ATĒLA: atrodiēt veidu, kā palīdzēt nabaga Tortilai, kuras brunas kalcija deficīta dēļ vairs nespēj izturēt dzīves smagumu... TASS fotohronika

Cik maksā reklāma un sludinājumi?

● Laikraksta «Novadnieks» redakcija paziņo, ka ar 1991. gada 1. janvāri tiek noteikta šāda maksa par reklāmas mate-

riāliem, sludinājumiem, līdzjutībām, apsveikumiem rajona avīzē:

● 1. Individuālie un zēlsirdības organizāciju sludinājumi, līdzjutības, apsveikumi, pateicības — 1,50 rubl. par kvadrācentimetrū;

● 2. Izglītības, medicīnas, kultūras, sporta un budžeta iestāžu, pašvaldības orgānu sludinājumi, reklāmas materiāli, līdzjutības, apsveikumi — 2 rubl. par 1 kvadrācentimetrū;

● 3. Valsts uzņēmumu, kolhozu, padomju saimniecību, partiju, sabiedrisko un sabiedriski politisko organizāciju sludinājumi, reklāmas materiāli, līdzjutības, apsveikumi — 3 rubl. par

1 kvadrācentimetrū;

● 4. Kooperatīvu un kooperatīvo organizāciju reklāmas materiāli, sludinājumi, līdzjutības, apsveikumi — 4,50 rubl. par 1 kvadrācentimetrū.

● Atsevišķos gadījumos zēlsirdības un labdarības organizācijām, kā arī materiāli maznodrošinātiem pensionāriem un invalīdiem redakcija pēc attiecīgu dokumentu uzrādīšanas reklāmu un sludinājumu levlētos bez maksas.

● Par steidzamiem sludinājumiem un reklāmas materiāliem, kuri jāpublicē tuvākajos divos

laikraksta numuros, maksa tiek paaugstināta par 40 procentiem.

● Ja sludinājums (pēc klienta vēlēšanās) tiek publicēts 2. vai 3. lappusē, maksa palielinās divas reizes, 1. lappusē — 3 reizes.

● Sludinājumi un reklāmas materiāli jāiesniedz tajā valodā, kurā paredzēts tos publicēt.

Nepareizi noformētus pieteikumus redakcija turpmāk neizskatīs.

Tuvākas ziņas sniedz redakcijas grāmatvedība. Tālrunis — 22305.

MAINU trīsistabu dzīvokli Līvānos pret māju. Tālrunis 42127.

MAINA labiekārtotu dzīvokli (kopējā platība 48,5 m², dzīvojamā 27,77 m²) Līvānos pret diviem labiekārtotiem vienistabas dzīvokļiem. Griesties Līvānos, Rīgas ielā 130 — 10. pēcpusdienās.

PREIĻU RAJONA TAUTAS IZGLĪTĪBAS NODAĻA

atkārtoti izsludina konkursu uz sekojošām vakantām vietām:

organizatoriskā centra vadītājs (izglītība augstākā pedagogiskā, alga 325 rubl.),

pirmsskolas bērnu iestāžu instruktors (izglītība augstākā pedagogiskā, alga 315 rubl.).

Pieteikties pa telefonu līdz šī gada 21. janvārim.

Telefoni: 22332 vai 22481.

Lūdzam Prieku iedzīvotājus, kuriem vajadzīgs cietais kurināmais, pārreģistrēties Prieku kurināmā bāzē līdz 1991. gada 30. janvārim.

Prieku pilsētas izpildkomiteja

Pasaule ir tik milzīga, Bet tu, māt, man biji viena.

(L. Līvona)
Izsakām dziļu līdzjutību Inetai Stupānei, MAMUĻU smiltāja izvadot.

Prieku poliklīnikas stomatoloģijas nodaļa

MAINA trīsistabu dzīvokli Līvānos. Biedrības ielā 5 pret diviem dzīvokļiem. Zvanīt velti vakaros vai brīvdienās 44029.

Tāds divains klusums šodien
Tur dzenā serdei lauka sāpi
Bet brūci sirdi putnēns
Nav spēka dzīvību griezt
Dalām bērnu smagumu ar Kārļa GRIGORA piederīgajiem, pavado to dzimts zemes smiltāja.

Līvānu eksperimentālās koka konstrukciju rūpnīcas kolektīvs

Vien palikā mīlestība tava
Kā sāpi un kā laimes mērs.
Izsakām līdzjutību Dānai Stupānei, no MAMĪNAS uz mūžu atvadoties.

Prieku 1. vidusskolas 9.b klases kolektīvs un audzinātāja

Pierimst soli, klusē doma,
Neskan mīlā tēva balss.
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc viņa sauks.

(Z. Purvs)
Izsakām dziļu līdzjutību Jānim Utānam sakarā ar TĒVA nāvi.

Prieku elektrotīklu rajona kolektīvs

Mūsu laiks ir tik īss —
Mūža vēji šalc apkārt un pārī.
Kas lai zina to brīdī,
Kad atskanēs liktena balss?

(J. Sirmbārdis)
Izsakām līdzjutību Kārļa Grigora tuviniekiem, gūdot VĪNU zemes klēpī.

Kolhoza «Līvāni» kolektīvs

Prieku sagādes un ražošanas apvienība no šī gada 11. janvāra iepērk trušu ādiņas, atkarīgi no defekta grupām par 1. šķiru maksā no 5,04 līdz 15,30 rubl., par 2. šķiru — no 3,60 līdz 12,42 rubl. par ādiņu, kiļoklus — 4 rubl. par kilogramu, cūkgalu — 6 rubl., aitas gaļu — 5 rubl., teļa gaļu — 6 rubl. par kilogramu.

Izziņas pa telefonu 22230.

AGROFIRMA «DAUGAVA» iepērk no iedzīvotājiem piena teļus. Maksa par 1 dzīvsvaru kilogramu 6,50 rubl.

Un tēva mīla paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku
Sērojām kopā ar Lolitu Grigori, TĒTI smiltāja izvadot.
Līvānu 1. vidusskolas 1. klases skolēni, audzinātāji un vecāki

Vai tiešām dzīve galā?
Gribējas tā dzīvot vēl.
Naktī — zvaigzņu bezgalības;
Dienā — saules man ir žēl.
(E. Drēziņš)

Sāpi brīdī esam kopā ar Irēnu Grigori, no VĪRA uz mūžu atvadoties.

Līvānu gāzes saimniecības kolektīvs

Aiztecēja mans mūžiņ(i)s
Kā dzīparu kamolīts;
Te satiku savas dienas —
Ir baltās, nebaltais.

(T. dz.)
Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Rīnci, MATI smiltāja izvadot.

Kolhoza «Līvāni» kolektīvs